

sige Humbug, som det vilde være fra min Side, om jeg anbefalede et Forslag, som jeg vidste ikke kunde gennemføres i Folketinget. — Det ærede Medlem siger, at der vilde ikke ske stor Skade. Jo, der vilde ske den store Skade, at vi begyndte paa endeløse Forhandlinger om denne Ting, og at Tjenestemændene, som er tilstrækkeligt holdt hen ved denne Sags Behandling fra den 3. August indtil nu, vilde blive holdt endnu længere hen ved Forhandlinger, som ikke vilde føre til andet Resultat — hvis de overhovedet førte til noget — end det, som Folketinget har vedtaget.

Nordby: Den højtærede Finansminister siger, at han har undersøgt Stillingen og ved bedst, at selv om han støttede Højres Ændringsforslag og fik dem vedtaget her, vilde de ikke kunne vedtages i Folketinget. Dertil vil jeg sige, at det er meget kedeligt, at den højtærede Minister ikke har undersøgt Forholdene, før han fremsatte sit Lovforslag, thi hvis han havde gjort det, kunde han have undgaaet at vække Forhaabninger hos Tjenestemændene, som nu bliver slaaet ned.

Piper: Den højtærede Minister fremsatte forskellige Betragtninger over Statens Indtægter, som det i høj Grad undrede mig at høre fremsat fra den Side. Den højtærede Minister kom til det Resultat, at direkte Skatter var kun Indkomst- og Formueskatten, som den højtærede Minister rundede af til 20 Mill. Kr., og at de indirekte Skatter var den langt overvejende Del. Det Tal, den højtærede Minister fremførte for de indirekte Skatter, 56 Mill. Kr., differerer ikke meget fra Halvdelen; men det er i alt Fald ikke Halvdelen af Statens samlede Indtægt, og naar dertil kommer de nye direkte Skatter, som er vedtagne, og som bliver ydet i disse Aar, vil de indirekte Skatter blive en endnu mindre Del af Statens samlede Indtægt. Jeg maa nemlig minde den højtærede Minister om, at foruden den Indtægt paa 3 Mill. Kr., som den højtærede Minister skaffer Statskassen ved den blivende Forhøjelse af visse Skatter, Indkomst- og Formueskatten og Arveafgiften, blev der tillige vedtaget en saakaldt Krigsindtægtsskat, som den højtærede Minister havde foreslaaet for et Aar, men hvis Varighed i Rigsdagen blev forlænget til to Aar, og som vil give ganske anderledes klækkelige Beløb, der vil tynge godt ned

i den Vægtskaal, hvori de direkte Skatter bliver lagt. Den højtærede Minister regnede Stempelafgiften med til de indirekte Skatter, jeg tror ikke, den kan godkendes som en indirekte Skat, i alt Fald kan en Stempelafgift aldeles ikke komme ind under de Beløb, som de meget daarligt stillede i Samfundet udreder. Den højtærede Minister var endogsaa lige ved at faa Arveafgiften ind under de indirekte Skatter.

Finansministeren (Brandes): Jeg nødes til at svare det ærede Medlem, som synes slet ikke at have noget virkeligt Kendskab til det, han taler om. Jeg har nævnt, at Indtægten for Staten er omtrent 121 Mill. Kr., og deraf er Forbrugsafgifterne — det er vel dog indirekte Beskatning — omtrent 56 Mill. Kr. Det er dog allerede op imod Halvdelen. Dernæst har jeg sagt, at Formue- og Indkomstskatten var 20 Mill. Kr. Det ærede Medlem siger, at jeg har rundet det af. Nej, saamænd har jeg ikke nej! Det er netop det, Formue- og Indkomstskatten giver. Den vil for det Finansaar, der er forløbet, give 20,1 Mill. Kr. og ikke mere. Hvad skulde jeg dog regne Stempelafgiften til andet end til indirekte Beskatning? Hvorledes var det muligt at faa den med i noget andet Skattesystem? Og til hvad andet skulde jeg regne Gebyrer og Kendelser, der udgør en Del af vor Indtægt? Jeg har nævnt Arveafgiften og sagt, som man altid siger om den, at den kan man regne til direkte eller indirekte Afgifter, som man vil, men det hele Beløb bliver omtrent 3—4 Mill. Kr. — Nu vil den komme højere, den vil give noget mere. De 3 Mill. Kr.s Forhøjelse af Indkomst- og Formueskat har en bestemt Anvendelse, som jeg har sagt. Derimod benægter jeg ganske det ærede Medlem Berettigelse til at tale om den overordentlige Formue- og Indkomstskat som en Del af vort Skattesystem. Det er en overordentlig Skat, vedtaget for et eller to Aar, ikke mere. Den har ikke noget at gøre med det Spørgsmaal, om den direkte eller indirekte Beskatning giver mest. Vi kommer rent ud paa Tilfældigheder, naar vi regner den med. Jeg er ganske overbevist om, at min Opgørelse er rigtig. Vi kan jo diskutere Sagen ved en anden Lejlighed, naar vi har Tallene, det ærede Medlem kan ikke forlange, at jeg skal have alle de Tal i Hovedet, men jeg skal absolut kunne godtgøre overfor det ærede Medlem, at det er